

delio: Ujházi Ede, Angela: Kassayné, Sobrinus: Vizváry Gyula, Carlo: Eöry Gusztáv, Maritta: Molnár Kosiscovszky Borcsa. A szerző fordításában a *bécsi* Burgtheaterben 1877. febr. 28-án került először színre. *Frankfurtban*: 1881. júl. 2-án, *Berlinben*: 1891. febr. 2-án volt a bemutatója. *Szerb* nyelvre lefordította Popovics R. Mihály.

Csók György Géza, színész, sz. 1887. ápr. 16-án, *Szabadkán*. Színpadra lépett 1913. júl. havában.

Csók Vilma, színésznő, sz. 1885. máj. 29-én, *Szabadkán*, megh. 1922. jan. 30-án, *Tordán*. Színpadra lépett 1912. szept. havában.

Csóka Béla, énekes, sz. 1898-ban, *Budapest*en. Színpadra lépett 1923. szept. 1-én. A Városi Színház tagja.

Csóka Imre, színész-súgó. Munkája: »Tisztelet-koszorú«. »A nemeslelkű hazafiak s díszes szépnem hódolatául« ajánlja. Szeged, 1838.

Csóka József, színész, sz. 1890. júl. 20-án, *Máramarosszigeten*. Színpadra lépett 1914. máj. havában.

Csóka Sándor, (borbátvizi), színigazgató, sz. 1841-ben, *Brádon*, Hunyadm. megh. 1905. máj. 1-én, *Szegeden*, mint a szabadkai színház igazgatója. — Atyja: *Csóka Sándor*, anyja: *Mohácsi* Borbála, megh. 1882. okt. 24-én, *Szilágysomlyón*, 73 éves korában. Szilágysomlyón városi tisztviselő volt, s mint ilyen kedvet kapott a színészethez és 1869. okt. 1-én színésszé lett Szegedi Mihálynál. 1871-ben színigazgatásba fogott és a vidék legtekintélyesebb vezetői közé emelkedett. Járt Pécsen, Baján, Kassán; 1885-től 1889-ig kolozsvári színigazgató, majd meghívják Szabadkára, Miskolcra, Győrbe. Vezette a Budai Színkört is fényes sikerrel. — Első neje: *Pozsonyi* Júlia, szende, 1860. nov. 17-én lépett színpadra. Második neje: *Almássy* Júlia, anyaszínésznő, sz. 1866-ban, *Máramarosszigeten*, megh. 1923. jún. 24-én, u. o. 1882. okt. 1-én lépett színpadra. Házassága: 1896. dec.

havában volt. A pályán 30 évet töltött. 1914. szept. 1-én nyugalomba vonult. (Ez időben *Baróti* Antal színész neje volt).

Csókásné Náday Irén, (családi neve: Mészáros Jusztin), színésznő, sz. 1852-ben, *Kisujszálláson*. Színpadra lépett 1870-ben Cholnoky Jenőnél.

Csokonai Vitéz József, színész-súgó. Munkái: »Zsebkönyv«. Kolozsvár, 1831. »Magyar játékszini zsebkönyvecske«. Szeged, 1833. »Budai nemzeti játékszini zsebkönyv«. Buda, 1835.

Csokonai Vitéz Mihály, a magyar újjászületés hajnalhasadásának, a XVIII. század végének legnagyobb költője, sz. 1773. nov. 17-én, *Debrecenben*, megh. 1805. jan. 28-án, u. o. Atyja orvos volt, őmaga pedig a kollégium növendéke. Már ebben az időben sokat verselt: lakodalmak, keresztelők, disznótorok, baráti összejövetelek szolgáltatták az alkalmat hozzá. Műkedvelői előadások felébresztették színészi hajlandóságait és korán próbálkozott drámai művekkel is. Terentius drámája nyomán vígjátékot ír: »Patvarszky« címen és olasz mintára egy »Pásztorjátékot«. Sajnos, mindkettő elveszett. 1793-ban »Pofók, vagy Cultura« c. vígjáték formájába öltöztetett életképet írt, mely 1769. júl. végén Csurgón színrekerült ugyan, de nyomtatásban nem jelent meg. Ilyen kísérlet 5 felvonásos szatirikus vígjátéka is: »Tempefői, vagy az is bolond, aki poéta lesz Magyarországon«. A debreceni kollégium nem sokáig volt otthona. Nyugtalan, féket nem tűró temperamentuma miatt nincs maradhatása és megkezdte vándoréveit. Sárospatakon, Pozsonyban, Komáromban, majd Csurgón találjuk. Ez utóbbi helyen 1799. márc.-tól 1800. febr.-ig működött tanári minőségben. Ekkor születtek meg halhatatlan szerelmi költeményei, melyeket Vajda Júliához, »Lillák-hoz« intézett. E Lilla-dalok avatják halhatatlanná, egész Petőfiig, ő a magyar irodalom legnagyobb lírikusa. Mindezek mellett Csurgón számos műkedvelői előadást rendezvén, újabb drámai kísérletek következnek: 1795-ben írja a »Gerson du Malheureux« c. szmúvet és »Karnyóné« c. tündéri bohózatát, mely népszíműi elemek-